

• **Έφεση πρόσθετοι λόγοι (ΚΠολΔικ 520 § 2).** Οι λόγοι αυτοί απαιτείται να αναφέρονται στα κεφάλαια της αποφάσεως που έχουν προσβληθεί με την έφεση και σε εκείνα που συνεχονται αναγκαίως με αυτά ως «κεφάλαιο», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής (καθώς και εκείνης της ΚΠολΔικ 523 § 1), νοείται η οριστική διάταξη της πρωτοβάθμιας αποφάσεως με την οποία του δικαστήριου αποφάνθηκε για το ορισμένο ή παραδεκτό (ή) και τη βασιμότητα ενός αυτοτελούς αιτήματος για παροχή έννομης προστασίας και οποιασδήποτε ενστάσεως κατά του αιτήματος αυτού (ΑΠ 1359/2011 ΝοΒ 60/670).

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΩΝ «ΑΔΙΑΙΡΕΤΩΝ» ΚΑΙ «ΣΥΝΕΧΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΩΣ» ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΤΗ ΔΙΚΗ

(ΚΠολΔικ 520 § 2, 523 § 1)

I. Ως «*αδιαίρετα κεφάλαια*» της εκκαλούμενης αποφάσεως, τα οποία μεταβιβάστηκαν στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο με την άσκηση της εφέσεως, νοούνται οι κρίσεις του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, τόσο ως προς τη γέννηση της ενδίκου αξιώσεως, (που ασκήθηκε με την αγωγή), όσο και ως προς την κατάλυση των αξιώσεων αυτών, κατόπιν ασκήσεως ενστάσεως, αντενστάσεως κ.ο.κ.¹.

II. Εξ άλλου, το κεφάλαιο της εκκαλουμένης αποφάσεως, το οποίο προσβάλλεται με την έφεση, συνεχεται αναγκαστικώς με το κεφάλαιο που έχει ως αντικείμενο η αντέφεση ή οι πρόσθετοι λόγοι αυτής, όταν 1) η έννομη σχέση

¹ **Ρίκος**, Τα όρια της μεταβιβάσεως κατά την αρεοπαγίτικη νομολογία, Ελλ-Δνη 26 σελ. 181 επ. **Μπακόπουλος**, Οι εξουσίες του εφετείου μετά την εξαφάνισιν της εκκαλουμένης, Ελλ-Δνη 30 § II 264-265, που αποδίδει τα πορίσματα από τη σχετική νομολογία του ελληνικού ακυρωτικού δικαστηρίου. Υπό διακρίσεις που καταλήγουν στο ίδιο αποτέλεσμα : **Δημητρίου**, Το αντικείμενο της πολιτικής δίκης κατ' έφεση, (έκδ. 1987) § 9 σελ. 213 επ. και ιδίως I 3,β' και II σελ. 222 επ. ΑΠ 671/2003 Ελλ-Δνη 2003/1341. ΕφΑθ 2258/2003 Ελλ-Δνη 2004/1484.

Κατά την **ΑΠ 2185/2013** (ΝοΒ 62/1170), ως «*κεφάλαιο*», κατά το οποίο η υπόθεση μεταβιβάζεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, θεωρείται η αυτοτελής αίτηση δικαστικής προστασίας, η οποία δημιουργεί διακεκριμένο αντικείμενο δίκης, στα πλαίσια της ίδιας διαφοράς και εκκρεμοδικία, για την οποία (αυτοτελή αίτηση) εκδόθηκε χωριστή διάταξη της εκκαλουμένης αποφάσεως.

Κατά την **ΑΠ 2060/2013** (ΝοΒ 62/925), ως «*κεφάλαιο*», νοείται κάθε οριστική διάταξη της τελεσίδικης αποφάσεως, η οποία κρίνει το παραδεκτό και το βάσιμο κάθε αιτήσεως παροχής έννομης προστασίας, που εισάγει αντιστοίχως ένα ιδιαίτερο αντικείμενο της δίκης, διαφοροποιούμενο από τα υπολοιπα, είτε ως προς το αντικείμενο είτε ως προς την ιστορική βάση είτε ως προς αμφοτέρους τους παράγοντες που το οριοθετούν (Ομοίως και η ΑΠ 132/2004). Αντίθετα, πρόκειται για το ίδιο αντικείμενο της δίκης και επομένως για το ίδιο κεφάλαιο της αποφάσεως, όταν υπάρχει ταύτιση, τόσο ως προς το αίτημα όσο και ως προς την ιστορική βάση κατά ταύτα, τρία είναι τα στοιχεία που προσδιορίζουν τα «κεφάλαια» : η αίτηση, η ιστορική βάση και νομική αιτία. Επομένως, πρόκειται για το ίδιο αντικείμενο της προσβαλλομένης αναιρετικώς αποφάσεως (κεφάλαιο), όταν η αναίρεση αφορά τις ενστάσεις που βάλλουν κατά της κριθείσας έννομης σχέσης, ενώ πρόκειται για διαφορετικό κεφάλαιο επί αντικειμενικώς σωρευθείσας αγωγής, παρεμπίπτουσας αγωγής ή παρεμβάσεως.

που αφορά το πρώτο από τα ως άνω κεφάλαια, καθώς και η έννομη σχέση που αφορά το δεύτερο από τα κεφάλαια αυτά, πηγάζουν από την ίδια ιστορική αιτία και 2) όταν η έννομη σχέση που αφορά το δεύτερο από τα κεφάλαια αυτά, είναι προκριματικό ζήτημα για τη διάγνωση της έννομης σχέσης που αφορά το πρώτο κεφάλαιο².

² **Μπακόπουλος**, Ζητήματα από την κατ' έφεση δίκη, Ελλ-Δνη 33 § III σελ. 1144 επ. **Μπέης**, ΕρμΚΠολΔικ, υπό το άρθρο 523 § IV 2 σελ. 1978. Από τη σχετική νομολογία, βλ. σχετικώς : ΑΠ 2060/2013 ΝοΒ 62/924. ΑΠ 997/2012. ΑΠ 1755/2009 ΝοΒ 2010/730. ΑΠ 238/2001. ΕφΑθ 421/1988 Ελλ-Δνη 39/1673. ΕφΑθ 9851/1991 Ελλ-Δνη 34/185 και ΝοΒ 1992/1306.